

द्वारम् २, } द्वारम् २, } दुदृषम् २, } दाद्वारम् २; }
 दृत्वा २, } द्वारयित्वा २, } दुदृषित्वा २, } दाद्वारयित्वा २. }

(891) “धक्क नाशने” (X-चुरादि:-1594. सक. सेट्. उभ.)

धक्कः-क्विका, दिधक्कयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककुट्टयतिवत् (207) ज्ञेयानि । युचि ^Aधक्कनम् इति ।

(892) “धण शब्दे” (I-भ्वादि:-453. अक. सेट्. पर.)

‘ध्वण’ इत्यस्य पाठभेदोऽयम् ।

धाणकः-णिका, धाणकः-णिका, दिधणिषकः-षिका, दन्धणकः-दन्धणकः-णिका; इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि कणतिवत् (157) बोध्यानि ।

(893) “धन धान्ये”

(III-जुहोत्यादि:-1104. अक. सेट्. पर.) छान्दसः ।

‘धान्ये=धान्यार्जने, इत्यर्थः’ इति सि. कौमुदी ।

धानकः-निका, धानकः-निका, दिधनिषकः-षिका, दन्धनकः, दन्धनकः-निका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जननार्थकजनघातुवत् (582) बोध्यानि ।

¹धनुः, ²धनुः इति रूपाणि विशेषः । ^Bप्रधनम् ।

[(894) “धवि गत्यर्थः” (I-भ्वादि:-597. अक. सेट्. पर.)

धन्वकः-न्विका, धन्वकः-न्विका, दिधन्विषकः-षिका, दाधन्वकः-न्विका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कन्दतिवत् (163) उच्यन्ति । ³धन्वा^C इति विशेषः ।

1. ‘कृषिचमितनिधनि—’ (द. उ. 1-164) इति ऊप्रत्ययो भवति । धनूः=धान्यनिचयः, पृथिवी इत्यर्थः ।

2. ‘अतिपृवपियजिधनि—’ (द. उ. 9.39) इति उप्प्रत्यये एवं रूपम् । दधन्तीति धनुः=शरासनम् ।

3. ‘कनिन्युवृषितक्षिराजिधन्वि—’ (द. उ. 6. 51) इति कनिन्प्रत्यये एवं रूपम् । धन्वा=कुत्सितो देशः, मरुप्रदेशः ।

A. ‘संबुस्तिते गिरिमखे परिचोय गोपान् प्राणकयद्धरिमखं मदधक्कनार्थी ॥’ धा. का. 3.20.

B. ‘धर्मोष्मभिस्तत्त समारताप्रे नभस्तुरैस्तैः प्रधने प्रवीणैः ॥’ धा. का. 2.55.

C. ‘जिन्वन्तमुर्वी निजरिण्वनैः सतां रण्वन्तमन्तर्भवधन्वपादपम् ।’ धा. का. 1.76.